

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

10 დეკემბერი, 2019 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის სააპელაციო სასამართლო
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა
მოსამართლე - ილონა თოდუა

აპელანტი (მოპასუხე) -სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტო;
წარმომადგენელი - ე-----ი;

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელე) - შპს „ა-----
-----“;
წარმომადგენელი - ზ-----ი;

დავის საგანი - ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობა,
სამედიცინო მომსახურების ღირებულების ანაზღაურება;

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2-----ის გადაწყვეტილება;

აპელანტის მოთხოვნა - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2-----ის გადაწყვეტილების
გაუქმება

საქმის განხილვის ფორმა - ზეპირი მოსმენის გარეშე

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება:
გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2---
-----ის გადაწყვეტილებითი, შპს „ა-----
-----ს“ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა. ბათილად იქნა ცნობილი
სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის
შემსრულებლის 2-----ის N----- გადაწყვეტილება შპს „ა-----
-----ს“ 2-----ის N---

ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ". სადავო საკითხის გადაწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის 2-----ის N----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დაევალა საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების შესწავლის, გამოკვლევისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა შპს „ა-----ს“ მიმართ გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლიდან ერთი თვის ვადაში. მოპასუხეს- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს, მოსარჩელე- შპს „ა-----ს“ სასარგებლოდ დაეკისრა 100 (ასი) ლარის გადახდა, ამ უკანასკნელის მიერ სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის სანაცვლოდ.

2. დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით: უდავო ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2-----ს ცნობით(სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV-100/ა ს/ბარათის №----) დგინდება, რომ პაციენტი - თ----- (დაბადებული 0----- წელი, 2-----ს მოათავსეს შპს „ა-----ში“. დასკვნა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ან სრული დიაგნოზი: (ძირითადი დაავადება: გ-----). (----- გართულებები: ბ-----, დაუზუსტებელი(----- გ----- და მ----- თანმხლები დაავადება: ა----- მოკლე ანამნეზი: პაციენტის გადმოცემით მრავალი წელია დაავადებულია ა-----ით. (----- მცირე ფიზიკური დატვირთვის ფონზე უჩივის ჰაერის უკმარისობას, ქოშინს, ადვილად დაღლასა და პერიოდულად ტკივილს გულმკერდის არეში, რომელიც ეხსნება მოსვენებულ მდგომარეობაში. ბოლოს 1----- სტაციონარულ მკურნალობას იტარებდა მათ კ-----ში დიაგნოზით: გ---- ა----- ა----- კლინიკიდან გაეწერა დანიშნულებითა და რეკომენდაციით. 2----- სთ-დან გამოხატული იყო ტკივილი და სიმძიმის შეგრძნება რ-----ად, ასევე თავბრუსხვევა და ტენდენცია გონების კარგვისკენ. აღნიშნული ჩივილები გახანგრძლივდა არ მოეხსნა, გამოძახებული იქნა სდბ 112 და შემდგომი მკურნალობის მიზნით გადმოყვანილ იქნა კ-----ში. ჩატარებული დიაგნოსტიკური გამოკვლევები და კონსულტაციები: კონსულტაციები: (----- განხრაში ჩატარებული მკურნალობა: გ-----

პაციენტის მდგომარეობა სტაციონარიდან გაწერისას: სტაბილიზაცია.

ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2-----ს ცნობით (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV-100/ა ს/ბარათის №----) დგინდება, რომ პაციენტი - ბ-----, 2-----ს მოათავსეს შპს „ა-----ში“. დასკვნა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ან სრული დიაგნოზი: (ძირითადი დაავადება: ძირითადი დაავადება: გ--- ა-----). (--- ტ----- გართულებები: გ-----). (-----). (----- თანმხლები დაავადება:-----

----- მოკლე ანამნეზი: პაციენტს წლებია ანამნეზში დადგენილი აქვს წ-----, რის გამო ღებულობს კ-----დღეში, ა----- შეწყვეტილი აქვს 2 თვეა. ასევე დადგენილი აქვს ტ----- ბოლო რამდენიმე თვეა მცირე ფიზიკურ დატვირთვაზე აღნიშნავს დისკომფორტს გულმკერდის არეში, ჰაერის უკმარისობას და ქვ. კიდურების ტკივილს. აღნიშნული ჩივილები კუპირდება სპონტანურად მოსვენებულ მდგომარეობაში. 1-----ში დილით აღენიშნა გ----- ეპიზოდით, რასაც თან დაერთო ტკივილი გულმკერდის არეში, რის გამოც სსდ 112-ის მიერ გადაყვანილ იქნა "ღ-----ის კ-----ში". განესაზღვრა ტ-----, კონსულტირებული იქნა ნევროლოგის და კარდიოლოგის მიერ, მიეცა რეკომენდაცია სპეციალიზირებულ კ----- კ-----ში მკურნალობის გაგრძელების შესახებ, რის გამოც კოორდინაციის და გადაუდებელი დახმარების ცენტრის მიერ გადმოყვანილია კ-----ში. ჩატარებული დიაგნოსტიკური გამოკვლევები და კონსულტაციები: (----- შესვლისას (-----

კ

3

ქ

ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2-----ით (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV-100/ა ს/ბარათის №----) დგინდება, რომ პაციენტი- თ----- (დაბადებული 0----- წელი, 2-----ს მოათავსეს შპს „ა-----ში“. დასკვნა ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ან სრული დიაგნოზი:

ძირითადი დაავადება: გ-----. (----- კ-----
 თანმხლები დაავადება: მ----- ა-----
 -----ა |-----. (-----
 ----- (----- მოკლე
 ანამნეზი: პაციენტის გადმოცემით 30 წელია დაავადებულია ა-----
 -ით (----- ზომიერ ფიზიკურ დატვირთვაზე აღენიშნება ადვილად
 დაღლა, ჰაერის უკმარისობა და ქოშინი. 2----- წწ-ში გადატანილი აქვს მ-----
 ----- 2----- ჩაუტარდა კ-----ა. 0----- წელს. ყ-----
 ----- კ-----ში ჩაუტარდა კ-----
 ----- მნიშვნელოვანი დაზიანებები, ერჩია კ-----
 -----ა, რაზეც პაციენტმა უარი განაცხადა. ხშირი ა-----ი ტკივილების
 გამო 0-----ში კონსულტაციის მიზნით მიმართა კ-----ს,კ-----
 -----ის რეკომენდაციით ჩაუტარდა კ-----ა (-----
 ----- 1-----ში კვლავ მკურნალობდა კ-----ში გ-----
 ----- დიაგნოზით. ჩაუტარდა კ----- და კ-----
 L----- მას შემდგომ თავს დამაკმაყოფილებლად
 გრძნობდა, რეგულარულად იღებდა მედიკამენტებს: კა-----
 ----- მიუხედავად ზ/ა მედიკამენტური თერაპიისა
 ბოლო ერთი თვეა პაციენტს კვლავ აღენიშნება მოჭერითი ხასიათის ტკივილი
 მკერდის ძვლის უკან, ი-----ით მ-----ში, რომელიც ეხსნება რამოდენიმე
 წუთში სპონტანურად ან ნ-----ის ფონზე. 2-----ში დილიდან დაეწყო
 ძლიერი მოჭერითი ხასიათის ტკივილი რ-----ად, რომელიც
 განუზღვრავდა, არ მოიხსნა, რის გამოც ოჯახის წევრების მიერ მოყვანილი
 იქნა კ-----ში, პაციენტი გასინჯული იქნა კ-----ს მიერ, ანამნეზის
 და კლინიკური მონაცემების გათვალისწინებით მდგომარეობა შეფასდა
 მძიმედ, არასტაბილურად და მოთავსდა კ-----ში.
 ჩატარებული დიაგნოსტიკური გამოკვლევები და კონსულტაციები: (-----
 შემოსვლისას(-----; ო-----
 ----- დაზიანების ნიშნების გარეშე ჩატარებული
 მკურნალობა: ატ-----
 -----, მ-----
 ----- ს-----
 ----- ნ-----
 ----- პაციენტის მდგომარეობა სტაციონარიდან გაწერისას: სტაბილიზაცია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2018 წლის 25 აგვისტოს ცნობა №IV-100/ა(ს.ფ. 23-28)
- ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2018 წლის 23 აგვისტოს ცნობა №IV-100/ა ა/ბარათის №---- (ს.ფ. 30-37)
- ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2018 წლის 24 აგვისტოს ცნობა

2.2. შპს „ა-----ის“ 2-----
 ის №----- „ანაზღაურებაზე უარის“ და „სადავო“ სტატუსის
 მქონე შემთხვევათა რეესტრის ჩანაწერის პირველი პუნქტით დგინდება, რომ
 წარდგენილი შემთხვევის ნომერი - №-----; შემთხვევის ტიპი - გადაუდებელი
 სტაციონალური მომსახურება სახელმწიფო პროგრამით ასანაზღაურებელი
 თანხა (ლარებში)-382,5. წარდგენილი შემთხვევის ნომერი - №-----;
 შემთხვევის ტიპი - გადაუდებელი სტაციონალური მომსახურება სახელმწიფო
 პროგრამით ასანაზღაურებელი თანხა (ლარებში)-566,1; წარდგენილი
 შემთხვევის ნომერი - №----- შემთხვევის ტიპი - გადაუდებელი
 სტაციონალური მომსახურება სახელმწიფო პროგრამით ასანაზღაურებელი
 თანხა (ლარებში)-833.5ლარი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- შპს „ა-----ს“ 20-----ის
№----- „ანაზღაურებაზე უარის“ და „სადავო“ სტატუსის მქონე
შემთხვევათა რეესტრის ჩანაწერი(ს.ფ. 17)

2.3. საქმეში წარმოდგენილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 20-----ის №----- გადაწყვეტილებით დგინდება, რომ შპს „ა-----ს“ გადაეგზავნა იმ სამედიცინო შემთხვევების რეესტრი, რომლებზეც საანგარიშგებო დოკუმენტაციის- ინსპექტირების შედეგად, გამოვლინდა მიმწოდებლის მხრიდან პროგრამის განსაზღვრული მოთხოვნების დარღვევის შემთხვევები:

პაციენტი ზ----- „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის N36 დადგენილებით დამტკიცებული პროგრამის დანართი 1.3-ის მეორე პუნქტით განსაზღვრული სამედიცინო მომსახურების პირობებით მოსარგებლე, 2----- მკურნალობდა შპს „ა-----ში“. კლინიკის მიერ, პროგრამის ფარგლებში შემთხვევა (----- წარდგენილია გადაუდებელი სტაციონარული მომსახურების კომპონენტით, პროგრამული კოდი: T----- არასტაბილური ს-----, 2----- პაციენტმა მიმართა შპს „-----ს“. კლინიკის მიერ მოწოდებული კოდებია: I----- თ----- აკადემყოფობების დროს.

პაციენტი ა-----, „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის N36 დადგენილებით დამტკიცებული პროგრამის დანართი 1.3-ის მეორე პუნქტით განსაზღვრული სამედიცინო

მომსახურების პირობებით მოსარგებლე, 3-----მდე
მკურნალობდა სს „-----
----- კლინიკის მიერ, პროგრამის ფარგლებში შემთხვევა (-----
წარდგენილია გადაუდებელი სტაციონარული მომსახურების კომპონენტით,
პროგრამული კოდი: T-----, გ----- (-----
-----, დიაგნოზი: I-----. 2----- პაციენტმა
განმეორებით მიმართა სსიპ „-----
-----ს“, სადაც დაჰყო 0-----მდე. კლინიკის მიერ მიწოდებული
პროგრამული კოდებია: I-----

აღნიშნული გარემოებებიდან გამომდინარე, წერილის დანართის სახით
წარმოდგენილ შემთხვევებს N----- განესაზღვრა სტატუსი „არ
ექვემდებარება ანაზღაურებას“, საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21
თებერვლის N36 დადგენილების დანართი 1-ის მე-15 მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“
ქვეპუნქტის თანახმად(წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის
ინსპექტირების შედეგად, განმახორციელებელი მიიჩნევს, რომ მიწოდებული
ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ ინფორმაციას და/ან არ
აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების
პირობებს).

პაციენტი ც----- „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით
გასატარებელ ზოგიერთი ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის
2013 წლის 21 თებერვლის N36 დადგენილებით დამტკიცებული პროგრამის
დანართი 1.3-ის მეორე პუნქტით განსაზღვრული სამედიცინო
მომსახურების პირობებით მოსარგებლე,-----
მკურნალობდა შპს „-----“.
კლინიკის მიერ, პროგრამის ფარგლებში შემთხვევა (----- წარდგენილია
გადაუდებელი სტაციონარული მომსახურების კომპონენტით, პროგრამული
კოდი: T----- არასტაბილური ს-----; 1-----, ჩარევა -
F----- აღნიშნულ შემთხვევაში
სტაციონარული მკურნალობა არ დასტურდება შესაბამისად, შემთხვევას N-----
-- განესაზღვრა სტატუსი „არ ექვემდებარება ანაზღაურებას“. საქართველოს
მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის N36 დადგენილების დანართი 1-ის მე-15
მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად(წარდგენილი სამედიცინო
დოკუმენტაციის ინსპექტირების შედეგად, განმახორციელებელი მიიჩნევს,
რომ მიწოდებული ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ
ინფორმაციას და/ან არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო
მომსახურების პირობებს).

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს 2-----ის
გადაწყვეტილება №----- „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო
პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის

თქმის შესახებ(ს.ფ. 18-20)

2.4. 2-----ს, შპს „ა-----
--მა“ ადმინისტრაციული საჩივრით №---- მიმართა სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს და მოითხოვა ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის 2-----ის №----- გადაწყვეტილება.

სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2----- №----- გადაწყვეტილებით არ დაკმაყოფილდა შპს „ა-----ს“ 2-----ის №---- ადმინისტრაციული საჩივარი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- შპს „ა-----ს“ 2-----
-ის ადმინისტრაციული საჩივარი №---- (ს.ფ. 18-20)
- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2-----ის გადაწყვეტილება №----- „შპს „-----ის 2-----
-ის N---- ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ”(ს.ფ. 21-22)

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

2.5. პირველი ინსტანციის სასამართლომ განმარტა, რომ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5 ნაწილის და 96-ე მუხლის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციულ წარმოებაში გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. დაუშვებელია ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძველად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ.

დასახელებული ნორმების ანალიზის საფუძველზე სასამართლო განმარტა, რომ იმისათვის, რათა ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება იყოს კანონშესაბამისი, ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემის სავალდებულო წინაპირობას წარმოადგენს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოების გამოკვლევა, გაანალიზება, შესწავლა და გადაწყვეტილების მიღება სწორედ ამ გარემოებათა შეფასების შედეგად. სასამართლომ მიიჩნია, რომ ადმინისტრაციულმა ორგანომ სადავო საკითხთან დაკავშირებით მოსარჩელეს ისე უთხრა უარი მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე, რომ არ გამოიკვლია საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და მათი ობიექტური შეფასების საფუძველზე არ მიიღო გადაწყვეტილება, კერძოდ,- ადმინისტრაციულ ორგანოს არ

უმსჯელია და სათანადოდ არ შეუფასებია ის დოკუმენტაცია, რომელიც არსებობდა სადავო აქტების გამოცემამდე (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV-100/ა და პაციენტის სტაციონარული სამედიცინო დოკუმენტაცია), სადავო აქტი იყო დაუსაბუთებელი და არ იძლეოდა პასუხს კონკრეტულად რომელი მტკიცებულება, თუ გარემოება წარმოშობდა შპს „-----ის“ სამედიცინო მომსახურების ხარჯების ანაზღაურებაზე უარის თქმის საფუძველს. სასამართლომ განმარტა, რომ გასაჩივრებულ - სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის 2-----ის N----- გადაწყვეტილებაში ზოგადად იყო აღნიშნული, რომ წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაცია არ აკმაყოფილებდა პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების პირობებს, თუმცა რა გახდა აღნიშნული პოზიციის დაფიქსირების საფუძველი სასამართლოსთვის უცნობი იყო, რადგან გასაჩივრებული გადაწყვეტილებიდან ვერ დგინდებოდა, თუ რომელ მტკიცებულებებს დაეყრდნო ადმინისტრაციული ორგანო და როგორ შეძლო დადგენილად მიეჩნია აღნიშნული გარემოება (სასამართლოს მოსაზრებით დასახელებული გარემოების შესწავლა სპეციალურ ცოდნას საჭიროებდა, საკითხის გადასაწყვეტად ადმინისტრაციულ ორგანოს შეეძლო მოეწვია სპეციალისტი, დაენიშნა ექსპერტიზა ან განეხორციელებინა ნებისმიერი სხვა, კანონით გათვალისწინებული მოქმედება, რაც შესაძლებელს გახდიდა დაცვის გადაწყვეტისათვის საჭირო ფაქტობრივი გარემოებების სრულყოფილად დადგენას). აღნიშნული გარემოება კი საბოლოო ჯამში მიუთითებდა იმაზე, რომ სადავო აქტის მიღებისას მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ არ განხორციელებულა ადმინისტრაციული აქტის საფუძველად არსებული გარემოებების სათანადოდ გამოკვლევა და შეფასება.

2.6. პირველი ინსტანციის სასამართლოს განმარტებით, იმის გათვალისწინებით, რომ სასამართლოს მიერ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32.4 მუხლის შესაბამისად, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის 2-----ის N----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ, შესაბამისად გასაჩივრებული- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2----- N----- გადაწყვეტილების კანონშეუსაბამობა სახეზე იყო, რის გამოც იგი ბათილად იქნა ცნობილი, მით უფრო მაშინ, როდესაც ადმინისტრაციულ საჩივარს, როგორც უფლების დაცვის საშუალებას, მხარისთვის განსაკუთრებული ინტერესი გააჩნდა და ადმინისტრაციული წარმოება ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით გულისხმობდა ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის კანონიერების გადამოწმებას, რომელიც თავის თავში მოიცავს აქტის, როგორც ფორმალური,

ისე მატერიალური კანონიერების გადამოწმებას. სასამართლომ განმარტა, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს, როგორც საჩივრის განმხილველ ორგანოს, გასაჩივრებული აქტის კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის გადამოწმების ვალდებულება წარმოეშვა მაღალი ხარისხით, რაც გულისხმობს იმას, რომ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოკვლეული უნდა ყოფილიყო საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და აღნიშნულის საფუძველზე მიღებული უნდა ყოფილიყო გადაწყვეტილება საჩივრის დაკმაყოფილების ან საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

3. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

3.1. სააპელაციო საჩივრის ავტორი მიიჩნევს, რომ უნდა გაუქმდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2-----ის გადაწყვეტილება და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

აპელანტს მიიჩნია, რომ შპს ,-----
, 2----- პერიოდში, მკურნალობდა პაციენტი ც-----
----- . წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციით არ დასტურდებოდა გადაუდებელი ჩარევის აუცილებლობა, პაციენტი კ-----ში შევიდა თვითღებებით, 1---- კ----- არ აღინიშნებოდა. ამასთანავე, სამედიცინო დაწესებულების მიერ წარდგენილ კალკულაციაში, არ იყო მითითებული პრეპარატი, რომელიც სავალდებულოდ გამოიყენება აღნიშნული შემთხვევის დროს.

აპელანტი ასევე განმარტავს, რომ ამავე დაწესებულებაში 1----- წ. პერიოდში მკურნალობა ა----- რომელიც გადმოყვანილი იქნა სხვა საავადმყოფოდან და რომელიც შემდეგ ხვდება სხვა სამედიცინო დაწესებულებაში.

აპელანტი ასევე განმარტავს, რომ დაწესებულებაში ასევე მკურნალობდა პაციენტი ზ----- - 2----- წ. პერიოდში და იგივე პაციენტი 2----- . ხვდება სხვა სამედიცინო დაწესებულებაში.

სააპელაციო საჩივრის ავტორი განმარტავს, რომ ზემოაღნიშნულ სამივე შემთხვევაში, მოთხოვნილი თანხა არ იქნა ანაზღაურებული. ანაზღაურებაზე არის თქმის მიზეზად მიეთითა პროგრამის მე-15 მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტი - მოწოდებული ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ ინფორმაციას ან/და არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების პირობებს.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება:

4.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

4.2. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში, ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას, სასამართლო ხელმძღვანელობს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

4.3. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 382-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს შეუძლია გაიზიაროს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მტკიცებულებათა გამოკვლევის შედეგები მთლიანად ან ნაწილობრივ. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, სააპელაციო სასამართლოს განჩინება აღწერილობითი და სამოტივაციო ნაწილების ნაცვლად უნდა შეიცავდეს მოკლე დასაბუთებას გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების ან უცვლელად დატოვების შესახებ. თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებასა და დასკვნებს, საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

5. ფაქტობრივი დასაბუთება და სამართლებრივი დასაბუთება

5.1. სააპელაციო პალატა, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს (Hirvisaari v. Finland, §32) გადაწყვეტილებაზე დაყრდნობით განმარტავს, რომ დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლება არ მოითხოვს მხარეების მიერ მითითებულ ყველა არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაცემას; გარდა ამისა, აღნიშნული უფლება ზედა ინსტანციის სასამართლოებს საშუალებას აძლევს დაეთანხმონ ქვედა ინსტანციის სასამართლოს დასაბუთებას, საფუძვლების გამეორების გარეშე.

სააპელაციო სასამართლოს შეუძლია გამოასწოროს პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილების დაუსაბუთებლობა (Hirvisaari v. Finland) და, პირიქით, ძალიან მოკლე მსჯელობა საჩივრის დაუშვებლად ცნობის შესახებ - ქვედა ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობის გაზიარება, არ აღვევს დასაბუთებული გადაწყვეტილების უფლებას (Gorou (No. 2), §§38-42).

5.2. სააპელაციო პალატა სრულად ეთანხმება და იზიარებს პირველი

ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, კერძოდ, პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სამართლებრივი თვალსაზრისით სწორად შეაფასა საქმესთან დაკავშირებული ყველა ფაქტობრივი გარემოება. პალატა მიუთითებს მათზე და დამატებით აღნიშნავს, რომ „საყოველთაო ჯანდაცვაზე გადასვლის მიზნით გასატარებელ ზოგიერთ ღონისძიებათა შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების მე-15 მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, შემთხვევები შეიძლება კლასიფიცირდეს ორ ჯგუფად: ა) ასანაზღაურებელი შემთხვევა; ბ) შემთხვევა, რომელიც არ ექვემდებარება ანაზღაურებას. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად, ანაზღაურებას არ ექვემდებარება შემთხვევა, როდესაც წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის ინსპექტირების შედეგად, განმახორციელებელი მიიჩნევს, რომ მიწოდებული ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ ინფორმაციას და/ან არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების პირობებს. მოცემულ შემთხვევაში, სწორედ აღნიშნული პირობის დარღვევა გახდა მოსარჩელისთვის „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის საფუძველი.

საქმეში არსებული საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის 2-----ის №----- გადაწყვეტილებით დგინდება, რომ პაციენტებს ჩაუტარდათ მკურნალობა შპს „ა-----ში“ გადაუდებელი სტაციონარული მომსახურების კომპონენტის ფარგლებში. სამედიცინო N----- ინსპექტირების ეტაპზე განესაზღვრა სტატუსი „არ ექვემდებარება ანაზღაურებას“ საქართველოს მთავრობის 36-ე დადგენილების, დანართი №1, მე-15 მუხლის, მე-2 პუნქტის, „ე“ ქვეპუნქტის თანახმად (წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაციის ინსპექტირების შედეგად, განმახორციელებელი მიიჩნევს, რომ მიწოდებული ინფორმაცია არ ემთხვევა შეტყობინებაში არსებულ ინფორმაციას და/ან არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების პირობებს).

საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 21 თებერვლის №36 დადგენილების მე-10 მუხლის 21-ე პუნქტის თანახმად, ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობაში (ფორმა №IV-100/ა), მოქმედი კანონმდებლობის მოთხოვნათა გათვალისწინებით, დიაგნოზი ფორმირებული უნდა იყოს ქვეყანაში დადგენილი კლასიფიკატორის (ICD-10) შესაბამისად. ასევე, სავალდებულოა პროცედურების (ჩარევების) კოდების მითითება „სამედიცინო დოკუმენტაციის წარმოებისას სამედიცინო კლასიფიკატორების გამოყენების წესის დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2010 წლის 12 აპრილის №92/6 ბრძანების მიხედვით.

პალატა მიუთითებს, რომ საქმის მასალებში წარმოდგენილია ზ-----

-----.(-----
----- (----- თანმხლები
დაავადება: პ-----
----- მოკლე ანამნეზი: პაციენტს
წლებია ანამნეზში დადგენილი აქვს წ-----
---, რის გამო ღებულობს კ-----დღეში, ა-----
- შეწყვეტილი აქვს 2 თვეა. ასევე დადგენილი აქვს ტ-----
----- ბოლო რამდენიმე თვეა მცირე ფიზიკურ დატვირთვაზე აღნიშნავს
დისკომფორტს გულმკერდის არეში, ჰაერის უკმარისობას და ქვ. კიდურების
ტკივილს. აღნიშნული ჩივილები კუპირდება სპონტანურად მოსვენებულ
მდგომარეობაში.

1-----ში დილით აღენიშნა გ-----ით, რასაც თან დაერთო
ტკივილი გულმკერდის არეში, რის გამოც სსდ 112-ის მიერ გადაყვანილ იქნა "ღ-
-----ის კ-----ში". განესაზღვრა ტ-----,
კონსულტირებულ იქნა ნევროლოგის და კარდიოლოგის მიერ, მიეცა
რეკომენდაცია სპეციალიზირებულ კ----- კ-----ში მკურნალობის
გაგრძელების შესახებ, რის გამოც კოორდინაციის და გადაუდებელი დახმარების
ცენტრის მიერ გადმოყვანილია კ-----ში. ჩატარებული დიაგნოსტიკური
გამოკვლევები და კონსულტაციები: (----- შესვლისას (-----
----- ჩატარებული მკურნალობა: ა-----
-----, რ-----
-----, კ-----ი 7-----
----- პაციენტის მდგომარეობა
სტაციონარიდან გაწერისას: სტაბილიზაცია.

ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ 2-----ით
(სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV-100/ა ს/ბაართის №----) დგინდება, რომ
პაციენტი - თ------(დაბადებული 0----- წელი, 2-----ს
მოათავსეს შპს „ა-----ში“. დასკვნა
ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ან სრული დიაგნოზი: ძირითადი
დაავადება: გ----- (----- კ-----
----- თანმხლები
დაავადება: მ----- (2-----წწ) (----- ა-----ა I-
-----, დ-----
----- მოკლე ანამნეზი: პაციენტის
გადმოცემით 30 წელია დაავადებულია ა-----ით (-----
----- ზომიერ ფიზიკურ დატვირთვაზე აღენიშნება ადვილად დაღლა, ჰაერის
უკმარისობა და ქოშინი. 2----- წწ-ში გადატანილი აქვს მ-----.

2----- ჩაუტარდა კ-----ა. 0-----წელს. ყ-----
----- კ-----ში ჩაუტარდა კ-----
----- მნიშვნელოვანი დაზიანებები, ერჩია კ-----
-----, რაზეც პაციენტმა უარი განაცხადა. ხშირი ა-----ი ტკივილების გამო 0-----
-----ში კონსულტაციის მიზნით მიმართა კ-----ს, კ-----ის
რეკომენდაციით ჩაუტარდა კ-----ა (-----
-----.

1-----ში კვლავ მკურნალობდა კ-----ში გ-----
დიაგნოზით. ჩაუტარდა კ----- და კ-----ა L-----. მას
შემდგომ თავს დამაკმაყოფილებლად გრძნობდა, რეგულარულად იღებდა
მედიკამენტებს: კა-----.
მიუხედავად ზ/ა მედიკამენტური თერაპიისა ბოლო ერთი თვეა პაციენტს კვლავ
აღნიშნება მოჭერითი ხასიათის ტკივილი მკერდის ძვლის უკან, ი-----ით მ-----
-----ში, რომელიც ეხსნება რამოდენიმე წუთში სპონტანურად ან ნ-----
ის ფონზე. 2-----ში დილიდან დაეწყო ძლიერი მოჭერითი ხასიათის ტკივილი
რ-----ად, რომელიც გახნაგრძლივდა, არ მოიხსნა, რის გამოც ოჯახის
წევრების მიერ მოყვანილი იქნა კ-----ში, პაციენტი გასინჯული იქნა კ-----
-----ს მიერ, ანამნეზის და კლინიკური მონაცემების გათვალისწინებით
მდგომარეობა შეფასდა მძიმედ, არასტაბილურად და მოთავსდა კ-----
-----ში. ჩატარებული დიაგნოსტიკური გამოკვლევები და კონსულტაციები:(--
----- შემოსვლისას(-----
-----ში მწვავე კეროვანი დაზიანების ნიშნების გარეშე
ჩატარებული მკურნალობა: ა-----
----- კ-----
----- კ-----ი 7-----
----- უ-----
----- პაციენტის მდგომარეობა სტაციონარიდან გაწერისას:
სტაბილიზაცია.

პალატა აღნიშნავს, რომ აღნიშნული დოკუმენტები ადმინისტრაციული
ორგანოსათვის ხელმისაწვდომი იყო ჩატარებული ადმინისტრაციული
წარმოების პროცესშიც. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის
53-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო
უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ
გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომლებიც არ
იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს.
ამავე კოდექსის 96-ე მუხლით განსაზღვრულია ადმინისტრაციული ორგანოს
მიერ საქმის გარემოებათა სრულყოფილი გამოკვლევის ვალდებულება,
კერძოდ- ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ადმინისტრაციულ
წარმოებაში გამოიკვლიოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ყველა
გარემოება და გადაწყვეტილება მიიღოს ამ გარემოებათა შეფასებისა და
ურთიერთშეჯერების საფუძველზე. დაუშვებელია ინდივიდუალური

ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ.

სააპელაციო სასამართლო იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ საკითხის გადაწყვეტას ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად და აპელანტის ყურადღებას კიდევ ერთხელ გაამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, იგი უფლებამოსილია სადავო საკითხის გადაწყვეტის გარეშე ბათილად ცნოს აქტი და დაავალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს ამ გარემოებების გამოკვლევის და შეფასების საფუძველზე გამოსცეს ახალი აქტი.

პალატა მიიჩნევს, რომ შპს „-----“ ადმინისტრაციულმა ორგანომ სადავო საკითხთან დაკავშირებით ისე უთხრა უარი მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე, რომ არ გამოიკვლია საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და მათი ობიექტური შეფასების საფუძველზე არ მიიღო გადაწყვეტილება, კერძოდ, ადმინისტრაციულ ორგანოს არ უმსჯელია და სათანადოდ არ შეუფასებია ის დოკუმენტაცია, რომელიც არსებობდა სადავო აქტების გამოცემამდე (სამედიცინო დოკუმენტაცია ფორმა №IV-100/ა და პაციენტის სტაციონარული სამედიცინო დოკუმენტაცია), სადავო აქტი დაუსაბუთებელია და არ იძლევა პასუხს კონკრეტულად რომელი მტკიცებულება, თუ გარემოება წარმოშობდა შპს „-----“ -----ის“ სამედიცინო მომსახურების ხარჯების ანაზღაურებაზე უარის თქმის საფუძველს.

პალატა მიუთითებს, რომ ყოველი წერილობითი ფორმით გამოცემული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი უნდა შეიცავდეს წერილობით დასაბუთებას. მასში უნდა იყოს მოცემული ის სამართლებრივი და ფაქტობრივი წანამძღვრებების სინთეზი, რომელთა საფუძველზეც გამოიცა ეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტი. აღნიშნული პირველ რიგში ემსახურება ადმინისტრაციული ორგანოს თვითკონტროლს, რამდენადაც ის იძულებული ხდება დასაბუთების ჩამოყალიბების პროცესში თავისი გადაწყვეტილება, სამართლებრივი და ფაქტობრივი თვალსაზრისით, ზუსტად მოიაზროს და გაამაგროს. ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის დასაბუთება, მეორე მხრივ აადვილებს ადრესატის მხრიდან მისი კანონიერებისა და გასაჩივრების შესაძლო შედეგების შეფასებას და იგი ხელს უწყობს საჩივრის ან სარჩელის განმხილველ ორგანოს მიერ აქტის კანონიერების და მიზანშეწონილობის გადამოწმებას.

პალატა განმარტავს, რომ გასაჩივრებული - საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს სსიპ სოციალური

მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის 2-----ის N----- გადაწყვეტილება შეიცავს მხოლოდ ზოგადად მითითებას, ზოგადად არის აღნიშნული, რომ წარდგენილი სამედიცინო დოკუმენტაცია არ აკმაყოფილებს პროგრამით განსაზღვრულ სამედიცინო მომსახურების პირობებს, თუმცა რა გახდა აღნიშნული პოზიციის დაფიქსირების საფუძველი სასამართლოსთვის უცნობია, რამეთუ გასაჩივრებული გადაწყვეტილებიდან ვერ დგინდება, თუ რომელ მტკიცებულებებს დაეყრდნო ადმინისტრაციული ორგანო და როგორ შეძლო დადგენილად მიეჩნია აღნიშნული გარემოება(სასამართლოს მოსაზრებით დასახელებული გარემოების შესწავლა სპეციალურ ცოდნას საჭიროებდა, საკითხის გადასაწყვეტად ადმინისტრაციულ ორგანოს შეეძლო მოეწვია სპეციალისტი, დაენიშნა ექსპერტიზა ან განეხორციელებინა ნებისმიერი სხვა, კანონით გათვალისწინებული მოქმედება, რაც შესაძლებელს გახდიდა დაცვის გადაწყვეტისათვის საჭირო ფაქტობრივი გარემოებების სრულყოფილად დადგენას). აღნიშნული გარემოება კი საბოლოო ჯამში მიუთითებს იმაზე, რომ სადავო აქტის მიღებისას მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ არ განხორციელებულა ადმინისტრაციული აქტის საფუძველად არსებული გარემოებების სათანადოდ გამოკვლევა და შეფასება.

5.3. რაც შეეხება მოთხოვნას სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის 2-----ის N----- გადაწყვეტილების ბათილად ცნობას, იმის გათვალისწინებით, რომ სასამართლოს მიერ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32.4 მუხლის შესაბამისად, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნა ცნობილი სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს საყოველთაო დაცვის მართვის დეპარტამენტის უფროსის 2-----ის N----- გადაწყვეტილება „საყოველთაო ჯანმრთელობის დაცვის სახელმწიფო პროგრამის“ ფარგლებში გაწეული მომსახურების ანაზღაურებაზე უარის თქმის შესახებ, შესაბამისად გასაჩივრებული- სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის 2----- N----- გადაწყვეტილების კანონშეუსაბამობა სახეზეა, რის გამოც იგი ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი, მით უფრო მაშინ, როდესაც ადმინისტრაციულ საჩივარს, როგორც უფლების დაცვის საშუალებას, მხარისთვის განსაკუთრებული ინტერესი გააჩნია და ადმინისტრაციული წარმოება ადმინისტრაციულ საჩივართან დაკავშირებით გულისხმობს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის კანონიერების გადამოწმებას, რომელიც თავის თავში მოიცავს აქტის, როგორც ფორმალური, ისე მატერიალური კანონიერების გადამოწმებას. სასამართლო მიუთითებს, რომ სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს, როგორც საჩივრის განმხილველ ორგანოს, გასაჩივრებული აქტის კანონიერებისა და მიზანშეწონილობის გადამოწმების ვალდებულება წარმოეშვა მაღალი ხარისხით, რაც გულისხმობს იმას, რომ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოკვლეული უნდა ყოფილიყო საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე ყველა გარემოება და აღნიშნულის საფუძველზე მიღებული უნდა ყოფილიყო გადაწყვეტილება საჩივრის დაკმაყოფილების ან საჩივრის

დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

6. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

6.1. ზემოაღნიშნული გარემოებების ანალიზის საფუძველზე სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ სააპელაციო საჩივრით ვერ იქნა გაბათილებული თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციული საქმეთა კოლეგიის დასკვნები სარჩელის დაკმაყოფილების შესახებ. პირველი ინსტანციის სასამართლომ არსებითად სწორად გადაწყვიტა სადავო საკითხი, რის გამოც არ არსებობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებისა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებული პროცესუალურ-სამართლებრივი საფუძვლები. შესაბამისად, უცვლელად უნდა დარჩეს მოცემულ საქმეზე თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციული საქმეთა კოლეგიის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, ხოლო მოპასუხე განთავისუფლებულია სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდება მოსარჩელეს, რომელიც არ არის განთავისუფლებული სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან, სასარჩელო მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომლის დაკმაყოფილებაზედაც მას უარი ეთქვა.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 372-ე მუხლის თანახმად, საქმის განხილვა სააპელაციო სასამართლოში წარმოებს იმ წესების დაცვით, რაც დადგენილია პირველი ინსტანციით საქმეთა განხილვისათვის, ამ თავში მოცემული ცვლილებებითა და დამატებებით.

განსახილველ შემთხვევაში აპელანტის მიერ სააპელაციო საჩივარზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი 150 (ას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით უნდა დარჩეს ბიუჯეტში გადახდილად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

თბილისის სააპელაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, მე-34 მუხლით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 386-ე, 390-ე, 391-ე, 395-ე, 397-ე მუხლებით

**სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ
და ა დ გ ი ნ ა:**

1. სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელი დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2-----ის გადაწყვეტილება;
3. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო საჩივრით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №6) თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (თბილისი, გრ. რობაქიძის გამზ. №7ა) მხარეთათვის დასაბუთებული განჩინების ასლის ჩაბარებიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში.

მოსამართლე

ილონა თოდუა